

Jihočeský baráčník

*Vážený sousede a milé tetičky,
přináším Vám nové zprávičky...*

č. 9/2019

Září

Dny a noci jsou v rovnováze, stromy září jasnými barvami a světlo je zase tak zvláště měkké. Jakoby najednou bylo možné vidět spousty detailů, tak jasných a přitom něžných. Hřejivé podzimní slunce láká k bezcílným procházkám, než se krajina zahalí do první mlhy.

Nastává čas hodů. S podzimem přichází i doba posvícení. V mnoha městech a hlavně vesnicích zavoní koláče a pečená husa. To je zlaté posvícení, to je zlatá neděle. Máme maso a zas maso, k tomu kousek pečeně. Kolik z nás si tento popěvek v dětství zpívalo a kolik z nás skutečně posvícení zažilo? Třeba u nás se slavilo spíše symbolicky. Celá rodina se sešla v neděli u krásně prostřeného stolu, na kterém se vyjímala dozlatova upečená husa. Ale jaká to musela být krása na vesnicích za časů našich prababiček, kdy se v sobotu od časného rána vařilo a peklo na nedělní hostinu, po níž pak následovala tancovačka a další lidové zábavy, které trvaly až do pozdních večerních hodin.

Posvícení v tradici české vesnice byla v podstatě světská oslava ukončení sklizně a prací na poli, která se nejčastěji konala na svátek svatého Martina nebo Václava. Naštěstí se tento starý obyčej v mnoha městech ale i zejména na vesnicích stále udržuje. Velkou zásluhu mají na tom hlavně místní folklorní skupiny mládeže, baráčníci a podobně.

Dožínky – odedávna bylo zdárné ukončení sklizně důvodem k oslavě. Do dožínkového věnce spleteného z různých druhů obilí se zaplétalo ovoce, koláče a další cukrovinky a pak se všichni veselili na účet hospodáře. Tato tradice se v různých podobách zachovává na mnoha místech dodnes.

Pout' – znamenala putování věřících na některé svaté místo, které se stalo známé např. tím, že se tam odehrál zázrak nebo došlo ke zjevení některého světce. Zvyk navštěvovat posvátná místa byl běžný i v jiných náboženstvích. 17. a 18. století bylo vůbec obdobím největšího rozkvětu poutí a poutních míst. Vznikala postupně po celé Evropě a vznikají dodnes. K nejznámějším patří Lorety. Legenda pochází patrně z 15.století a vymysleli ji jezuité, aby podpořili křesťanskou víru v době protireformace. U nás patří mezi neznámější Svatá Hora u Příbrami, Kájov na českokrumlovsku, Svatý Kopeček u Olomouce, Velehrad. Poutě se konaly jedenkrát ročně v den výročí patrona a na významných místech i několikrát do roka.

28.září Svatý Václav – od 11.století je patronem českého státu. Jeho obraz je na všech přemyslovských pečetích, byla mu zasvěcena koruna českých králů a s jeho jménem chodili čeští vojáci do bitev. Přesto je kníže Václav poněkud rozporuplnou postavou. Jednou je zachráncem Čechů, rytířem, který čeká na hoře Blaník, aby přispěchal na pomoc v nejhorší chvíli. Jindy je symbolem poraženectví a ústupků německým sousedům. Přesto jsou s ním spojeny nejslavnější události našich dějin a právem stojí jeho jezdecká socha v srdci Prahy na stejnojmenném náměstí. Lidový svátek svatého Václava uctívala v minulých stoletích celá země. Konaly se slavnostní mše i lidové veselice, pořádaly se poutě a posvícení. Některé slavnosti byly spojeny i s tím, že Václav byl pokládán za patrona vinařů a sládků. Ke zvykům, které mají již mnohaletou tradici, patří i setkávání pod Myslbekovou jezdeckou sochou svatého Václava na Václavském náměstí v Praze. Pod dohledem knížete se tu konají nejenom oslavy, ale probíhaly zde i demonstrace.

Pranostiky:

Co srpen nedovařil, září nedosmaží

Teplé září – dobře se ovoci a vínu daří
Na dešti v září rolníku moc záleží
Záříjový déšť polím potrava, záříjové spršky pro víno otrava
Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom
Bouřky v září – na jaře mnoho sněhu
Pěkné růže v zahradách věští pěkný podzimek a pozdní zimu

Jiřina Novotná, vzdělavatelka VI.župy

Svatý Václav

se již v raném středověku, stal symbolem panovnického rodu Přemyslovců a českého státu. Václav se narodil kolem roku 907 jako syn českého knížete Vratislava z rodu Přemyslovců. Byl vychováván svojí babičkou Ludmilou v křesťanském duchu. Křesťanství však nebylo tehdy v české zemi ještě příliš zakořeněno. Václavova matka Drahomíra v nelihosti nesla, že Václava vychovává v křesťanské víře babička. Sama byla sice též křesťanka, ale chtěla mít vliv v zemi a nechtěla, aby jej měla její tchýně. Zpočátku však proti svému muži ani Ludmile nic nezmohla.

Když bylo Václavovi kolem 15 let, zemřel mu otec. Václav byl jeho právoplatným nástupcem, ale protože ještě nebyl plnoletý, ujala se vlády Drahomíra. Začala vyhánět kněze, kteří se v zemi usadili se svolením jejího muže, a nechala bořit nově vybudované kostely. Chtěla mít v zemi vliv a bála se, že jí její tchýně Ludmila může o moc připravit. Kvůli své politice se proto s Ludmilou dostávala do stále větších sporů a nakonec ji nechala zavraždit najatými vrahy. Když však Ludmilu pochovali, Drahomíra svých činů litovala a nad Ludmiliným hrobem dala brzy po její smrti vystavět kostel. Když Václav dospěl a dosedl na knížecí stolec sám, podezříval Drahomíru z toho, že chystá úklady také proti němu a vyhnal ji. Mladý kníže přivedl do země kněze a obnovil zničené kostely. Svým vlastním příkladem trpělivě přiváděl lidi k Bohu a lidé ho ctili. Byl velmi mírný, zbožný a spravedlivý. Vykupoval otroky z otroctví, protože chtěl, aby žili svobodně. Nechtěl, aby byli lidé popravováni a snažil se tomu zabránit. Staral se o vdovy a sirotky. Nakonec se smířil i se svojí matkou a přivedl ji zpátky ke dvoru. Možná však právě jeho mír-

nost mu byla osudná. Jeho bratr Boleslav totiž mezi tím spřádal plány, jak uchvátit moc v Čechách pro sebe. 27.září 929 pozval Václava k sobě na návštěvu u příležitosti slavné mše na památku svatých Kosmy a Damiana, kterým byl zasvěcen chrám ve Staré Boleslavi. Dobře věděl, že zbožný Václav takové pozvání neodmítne. Ačkoliv byl Václav patrně varován, zůstal na hostině u svého bratra i přes noc. V pondělí 28.září byl napaden bratrem a jeho ozbrojenci, právě když šel do kostela na ranní bohoslužbu. Před chrámovými dveřmi byl ubit k smrti. Lid Václava oplakával a nikdy na něj nezapomněl. Na jeho hrobě se stalo mnoho zázraků. Nakonec i Boleslav vyjádřil svému bratrovi posmrtně úctu a přenesl jeho ostatky na Pražský hrad, kde nechal Václava pohřbít. Jeho nynější hrob v chrámu svatého Víta je dodnes hojně navštěvován.

Jiřina Novotná, vzdělavatelka VI.župy

XX

VIII. župa výletovala

V sobotu 3. srpna bylo počasí jako bychom si ho na náš výlet přímo „tam nahoře“ objednali. Bylo polojasno a oproti loňským pětatřiceti

stupňům, kdy jsme výletovali na Čapí hnízdo, bylo tohle naprostá paráda! Přeháňkám jsme z jihu Čech totiž odjeli na Benešovsko, protože hlavním cílem našeho župního zájezdu byl Zámek Jemniště a jeho rozlehlé parky. Zámek je to vskutku krásný a z každého rohu je cítit snaha současných majitelů

vrátit mu původní lesk a společenský význam. Rozhodně se jim to zdárně daří a my měli na co se dívat a co obdivovat. Času jsme tu měli dost, takže došlo i na kávičku, zákusky a poháry v zámecké kavárně a dostatečně jsme si užili i brouzdání po zámeckém parku. Bylo po nočním deštičku a příroda se za to odměnila sytou zelení a svěžím vzduchem.

Na oběd v zámecké restauraci by to na Jemništi moc nebylo, jsme přece jen většinou důchodci s českými důchody, proto jsme popojeli kousek na Jihovýchod, kde na nás v Restauraci Na mlíkárně čekala skvělá bašta za lidové ceny. Většina z nás neodolala kachnímu stehnu s bramborovými a houskovými knedlíky a červeným zelím za 139,- korun. No nedejte si to, když u nás na Jihu by ta cena byla podstatně vyšší. Ale i ti, co si objednali jiné hotovky, byli nadmíru spokojení a já mohu tuhle restauraci jen a jen doporučit. I pi-

vo zde mají výborné!

Posilnění jsme popojeli ještě kousek dolů a navštívili nově vzniklou expozici Farního muzea Kondrac. I zde bylo co obdivovat a fotografovat. Jen jsme se tu zdrželi o něco déle, proto následná plánovaná zastávka ve Starém městě v Táboře už by se smrškla na minimum. No nic,

vynechali jsme ji, Tábor necháme na příště, a místo toho jsme si s „naším“ panem řidičem, který nás provází baráčnickými zájezdy roky, udělali doslova spanilou jízdu po okresních silnicích místo jízdy po dálnici. Ještě jsme si dali malé občerstvení v Mladé Vožici a již jsme se malebnou krajinou pomalu šinuli domů. Docela jsme už zapomněli, jak města mimo dálniční oblast vypadají, jak za ty roky co jsme tudy nejeli, zkrásněla, a takto jsme si i připomněli, kudy že jsme to jezdili do Prahy za dob našeho mládí.

Výlet se vydařil, i když nás tentokrát jelo jen 33, což je škoda. Ale myslím si, že ten kdo překonal osobní pohodlnost a nezůstal sedět doma, načerpal nové zážitky, pokochal se krajinou, dobře najedl i napil, mohl být i sám se sebou spokojen, že na zájezd jel.

Tetička Marta Weberová, syndička VIII.župy a OB Třeboň

Výjezdní zasedání OB Soběslav

14.8.2019 jsme uskutečnili výjezdní zasedání 3 km od Soběslavi do kempu „U Sloupu.“ Majitel tohoto krásného a nového kempu je pan Fousek z Dráchova.

Správcovou tam dělá naše tetička Eliška Plocková. Zasedání bylo od 16 hod. Rychtář probral nejdůležitější věci kolem dožínky v Boršově, pak 70 výročí XXIV. Župy. Výjezdního zasedání se zúčastnilo 25 členů OB Soběslav.

Potom, aby se tetičkám a sousedům dobře zpívalo, dostali malé pohoštění a to formou obloženého talíře. Ke káfičku tetička Ungrová přinesla kremrole a tetička Kastnerová upekla muffinky se šlehačkou. Když snědli pohoštění, začal hrát na harmoniku pan Šubrt, samé písničky kolem Blat i velmi známé písně. I hosté z kempu se přišli podívat. Zpívalo se i tančilo do 19 hod. a pak vedoucí restaurace tam měl svoji kapelu. My jsme se kolem 20 hod. rozjížděli domů. Byl to jeden velmi dobrý podvečer s baráčky. Myslím si, že zase nás utužil kolektiv.

Dožínky v Boršově.

Na dožínky do Boršova nás přijelo 12. Dvě tetičky se dokonce oblékly do krojů. Obdivovaly blatský a kozácký kroj. Ve 13 hod. předjely pivozy s koňmi. Prvně přivítala rychtářka tetička Marešová pana poslance Zahradníka, pana starostu z Hluboké n. Vlt. pana Jirsu a pana

starostu Zemana z Boršova. Potom přivítala všechny přítomné. Než se nasedlo na bryčky a povozy došli uctít památku zesnulého rychtáře souseda Čerkla. Dechová hudba u jeho hrobu zahrála jeho milovanou píseň a byl na hrob položen dožínkový věnec. Pak tetičky s muzikanty společně zazpívaly píseň k dožínkám. Tetička Marešová vyzvala přítomné, aby nasedli do připravených bryček a povozů a vydali se

Boršovem. Dvě tetičky od nás ze Soběslavi s Davidem Blažkem se vydali

za nimi pěšky. Ušli pěkný kus cesty. Po objetí Boršova se odehrála slavnost na statku pana Čerkla, byly předány věnce. Tetičky nabízely koláčky. Pak se povozy s koňmi odebraly ke stadionu, kde byl stan. Dechová hudba si připravila nástroje a posvětila. Nemohli hrát, dokud na místním hřišti nedohráli zápas. Všichni přítomní dostali malé pohoštění a na stoly koláčky. Hudba naladila své nástroje a začala hrát polky, valčíky.

Naše jedna tetička si nechala klíčky v autě a také si je tam zabouchla.

Nastalo velké shánění, kdo jí pomůže auto otevřít. Skoro celé odpoledne mordovali auto, ale bohužel se jim to nepodařilo otevřít. Jeden soused jim pomohl, odvezl je pro náhradní klíče a ještě jednou musel dojet do Boršova.

Dožínky v Boršově mají svoji tradici, bylo velmi pěkné přivítání rychtářkou tetičkou Marešovou. Nesmím zapomenout na župní rychtáře, kteří byli přítomni. Za X. župu rychtář soused Šikl, za IX. župu rychtářka tetička Opelková, za VI. župu rychtář soused Kastner.

Bylo méně lidí, než je zvykem. Dožínky právě v tento den probíhaly také na Země Živitelce v Českých Budějovicích.

Články napsala tetička Kastnerová ze Soběslavi

OB Prachatice

Benefiční koncert, divadlo

Tetičky z Obce baráčníků Vitoraz Prachatice podpořily Chelčický domov sv. Linharta. Chelčický domov sv. Linharta poskytuje od roku 2011 sociální služby i na našem území ORP Prachatice. Terénní a ambulantní služby - pečovatelskou službu, sociální rehabilitaci, sociálně aktivizační služby a sociálně terapeutické dílny. Město Prachatice podporuje a dlouhodobě s domovem spolupracuje, a proto také podpořilo účast na setkání. Zájemci se dostali do Chelčic Taxíkem Maxi-kem.

V pátek 23. 8. 2019 večer v zahradě Chelčického domova sv. Linharta se uskutečnil Letní benefiční večer, tentokrát se swingovým kvartetem Petra Ernye Quartet. Zahradní slavnost, na které se sešli desítky přátel Chelčického domova, by-

la doplněna vystoupením dětí a klientů domova – divadelního souboru Chelčické štěstí s hrou „Svatojánští broučci aneb kouzelná zahrada“. Klára Kavanová Mušková, ředitelka zařízení a starosta Chelčic Jiří Irál,

nejen slavnost zahájili, ale i po celou dobu sdíleli s příznivci zařízení pohodu a v průběhu také ocenili neaktivnější spolupracovníky a dobrovolníky. Příjemné posezení, poslech, podívání i občerstvení dodalo krásku pátečního večera. Děkujeme za pozvání. *Hanka RH+ Rabenhauptová*

OB Týn nad Vltavou

V sobotu 17. srpna 2019 se v Týně nad Vltavou konaly Historické slavnosti u příležitosti 790 výročí města /první doložená písemná

zmínka o městě je z r. 1229/.

Slavnosti zahájil historický průvod členů spolku Rytíři Koruny České /praporečníci, rytíři, bubeníci/, kteří doprovázeli hlavní postavu slavností – pražského biskupa Jana II. /ten měl v zimě roku 1229

rozhodnout jménem papeže spor mezi církevními preláty alpských zemí/. Součástí průvodu byla i skupina našich tetiček a sousedů v krojích, doprovázená drábem a ponocným.

Průvod se řadil v 15,30 hod. v Bedřichových sadech, kde kdysi stával hrad. Jako součást hradu se do dnešní doby zachoval pouze kamenný můstek, hrad samotný vzal za své v době třicetileté války. Průvod prošel městem a hlavní program, který zahájil ředitel MCKV p. Jan Ivanega, se pak odehrával v prostoru za budovou městského muzea. Na své si přišly hlavně děti, pro které byl připraven pestrý program. Během slavností byl v muzeu vystaven i vltavotýnský poklad. Potěšilo nás, že po dlouhé době nemoci se průvodu s námi zúčastnila ve svém krásném blatském kroji naše rychtářka, tetička Jaroslava Fialová, která nesložila

ruce v klín ani po dobu své nemoci a která byla v telefonickém kontaktu se syndičkou a s tetičkou správcovou Kaláčovou a konzultovaly spolu průběžně průběh prací na výměně střešní krytiny na rychtě. Jak jsme informovali již v minulých vydáních JB, střechu máme zdárně dokončenou, materiál a práce jsou zaplacené a tak máme radost z dokončeného díla.

A nyní jedna vzpomínka na vzácného souseda Ondřeje Junka, který byl dlouholetým členem vltavotýnské baráčnické obce a spoluzakladatelem Jihočeského národopisného sdružení. Na svátek sv. Václa-

va 28. září tomu bude již 90 let, kdy se v Praze konaly veliké slavnosti u příležitosti dokončení dostavby chrámu sv. Víta. Tento významný den ozdobila i první svatba, konaná v nově vysvěcené kapli sv. Václava. Ženil se zde pan Ondřej Junek, nakladatel z Č. Budějovic a za manželku si bral paní Marii Novákovou z Týna nad Vltavou. Oběma snoubencům to nesmírně slušelo, byli oba oblečeni do staročeských doudlebských krojů. Hostina se konala v Černínském paláci a odpoledne bylo na Slovanském ostrově v rámci Svatováclavského posvícení předvedeno čepení doudlebské nevěsty. Svatbu za doprovodu 117 členné krojované skupiny v doudlebských a blatských krojích, vedenou 75 letým družbou p. Haklem z Kvítkovic, uspořádala a režírovala Marie Špenglerová, zakladatelka Sdružení. Svatební krojovaná skupina byla součástí slavnostního průvodu, který při příležitosti oslav prošel částí Prahy.

Dne 28. 9. 1969 oslavili pak manželé Junkovi v českobudějovické katedrále rubínovou svatbu.

Soused Ondřej Junek je zapsán mezi význačnými osobnostmi Jihočeského národopisného sdružení při Jihočeském muzeu a je zde charakterizován takto:

„Vltavotýnský vydavatel, věrný spolupracovník Marie Špenglerové, ženich slavné svatováclavské svatby z roku 1929. Vlastenec a přesvědčený propagátor jihočeských literátů a jihočeského národopisu, jemuž se se svou paní Marií věnovali celý život. Víme, že byl velmi vzdělaný a svými ideálům obětoval i postavení. Jako živnostník měl za totality velké potíže, neměl možnost uplatnit své schopnosti a střídal podřadná zaměstnání. Mezi národopisci měl velký respekt a úctu“.

/Materiál o sousedu Junkovi čerpán ze stránek Jihočeského muzea v Č. Budějovicích – Národopisné sdružení při JČ muzeu/.

Jaroslava Svobodová, syndička

Blahopřání k narozeninám ...

Dne 9.září bude slavit soused **František Havlík** z OB Tábor krásné 90.narozeniny. Zastává funkci zapisovatele a snaží se pomáhat dle svých možností. Hodně spokojenosti, pohody a zdraví a ať si ještě mnoho roků mezi námi Ti přejí tetičky a sousedé z Tábora. K přání se připojuje i konšelstvo VI. župy.

Blahopřejeme dlouholeté rychtářce OB Třeboň a vzdělavatelce

VIII. župy tetičce **Helence Filípkové**, která 4. září oslaví krásných půlkulatých 75 let a přejeme ať jí i nadále slouží zdravíčko, neopouští elán a nechybějí nápady, protože takových lidí jako je ona, české baráčnictvo potřebuje jako soli. I když jí budou v den narozenin hrát v ČRo ČB písničku “Když odchází mládí”, tak všichni věříme, že u naší Helči ta mladá mysl zůstane co nejdéle a jen tak neodejde! Ostat-

ně letos se na Masopustu v J. Hradci oblékla za mimino, a jak jí to slušelo. Prostě je to rychtářka jak má být a my jsme rádi, že ji máme!

(tetička Weberová)

X. župa blahopřeje k narozeninám sousedu **Janu Hřebíčkoví** z OB Radomyšl k jeho narozeninám (8.9.). Sousede, baráčníci z celé X. župy tik narozeninám přejí pevného zdraví, stále dobrou náladu a v myslivosti je přesnou mušku. Tak ať se ti daří.

OB Vodňany přeje k narozeninám sousedu praporečníku **Jaromíru Tesařovi** (14.9.), a tetičce **Lence Kortanové**, která oslavuje dne 27.9. také narozeniny. Oběma baráčníci z OB přejí hodně zdraví, pohody a štěstí do dalších roků a díky za práci v obci.

PODĚKOVÁNÍ ...

Dovoluji si tímto poděkovat všem, kteří mě blahopřáli k mým kulatým narozeninám, zvláště pak tetičce Plátenkové a manželům Janě a Jiřímu Hálkovým, kteří mě osobně navštívili doma s dárky a potěšením od Jiřího Hála za kytarové vystoupení, které se všem mým přátelům doma velice líbilo. Taktéž děkuji tetičce Smolové a Tesařové z OB Vodňany za dárkový balíček. Děkuji vám.

Jaroslav Šikl - rychtář X. župy

NEZAPOMEŇTE...

navštívit HALÁMKY, kde VIII. župa pořádá dne **7. září** od 14 hodin

BARÁČNICKÝ VĚNEČEK - Dům kultury od 14 hodin. Přijďte podpořit baráčníky ve svérázech. Je připravena bohatá tombola.

Pozvánka.

OB Suchdol n/Luž.porádá dne **5.října od 14.hod.taneční** zábavu v hasičárně.Připravena bude bahatá tombola.Uctivě zve konšelstvo obce.

(syndička Haráková L.)

Kalendář připomíná...

7.9.2019 - VIII. župa baráčnický věneček v Halámkách
21.9.2019 - X. župa konšelské sedění - 8,30 hod. Vodňany
21.9.2019 - Veselí n.L. - oslava 120.let založení od 14 hod. KD
5.10.2019 - Setkání Jihočeských žup - Boršov n.Vlt. od 9 hodin
12.10.2019 - Veleobec - zasedání panímaminek
19.10.2019 - Veleobec - zasedání vzdělavatelů
20.10.2019 - OB Vodňany volební sedění od 9 hod. "U Zástavů"
26.10.2019 - OB Pištín volební sedění "Na dolánku" od 13 hodin
9.11.2019 - OB Písek volební sedění - Olympie od 14 hodin
9.11.2019 - OB Soběslav volební sedění
10.11.2019 - OB Radomyšl volební sedění od 11 hodin
16.11.2019 - X. župa konšelské sedění - 8,30 Vodňany
23.11.2019 - OB Prachatice volební sedění od 10 hod. v Družbě
30.11.2019 - Veleobec - zasedání rychtářů
18.1.2020 - VI. župa Soběslav volební sedění
25.1.2020 - Veleobec sedění rychtářů
8.2.2020 - OB Radomyšl - Baráčnický bál - Sokolovna od 20 hod.
22.2.2020 - OB Písek baráčnický bál KD od 20 hodin
7.3.2020 - OB Pištín - Baráčnický bál - rest. "U Dolánku" od 20 h.
28.3.2020 - Veleobec Praha volební sedění
13.6.2020 - oslava 10. výročí obnovení OB Suchdol n.L.
27.6.2020 - Veleobec zasedání rychtářů
28.11.2020 - Veleobec zasedání rychtářů

Byl jsem při tom....

Na boršovských slavnostech, které se již konaly po třiadvacáté u baráčníků, jsem byl velice překvapen nejen 8 páry koní zapřažených do bryček, které posloužili nejen muzikantům, ale i mnoha baráčníkům, návštěvníkům a dětem. Za X. župu jsem byl přítomen sám, ale o to bylo největším mým překvapením, když jsem mluvil se dvěma rodinami (ne baráčníky), kteří se přijeli podívat a samozřejmě jsem jim i trochu vysvětlil význam této slavnosti, která se již dodržuje pramálo v Jihočeském kraji.

Popsáno, co se dělo, provedla tetička Kastnerová, a tak já sám za sebe mohu jen srdečně poděkovat tetičce rychtářce Marešové a baráčníkům z OB Boršov n.Vlt.

rychtář Jaroslav Šíkl

XXIV. župa Jana Žižky z Trocnova

Pozvánka

Upřímně Vás zveme na oslavu

70. výročí od založení a trvání , na sobotu 7. září 2019 do průvodu i sálu, nově zrekonstruované Všebaráčnické rychty, Tržiště 23, Praha 1 – Malá Strana, s následujícím programem:

Ve 12. 00 hodin vyjde krojový průvod od Čermínského paláce na Hradčanské náměstí

Ve 12. 15 hodin u sochy TGM pieta a česká beseda

Ve 13. 00 hodin u Všebaráčnické rychty, hudba Jitřenka

Vítání hostů

Ve 14. 00 hodin slavnostní zasedání, předání Čestných uznání členům XXIV. župy

Kulturní vystoupení souborů a moravská beseda

16. 00 – 19.00 hodin přátelské posezení s hudbou, hra o ceny

František Čouka syndík

Pavel Klíma rychtář

JIHOČESKÝ BARÁČNÍK

Zpravodaj Žup a OB Jihočeského kraje

vydává pro vlastní vnitřní potřebu OB Vodňany.

Redakce: Jaroslav Šíkl, Havlíčkova 438, 389 01 Vodňany - tel.: 605113102,

e-mail: jaroslav.sikl@seznam.cz

NEPRODEJNÉ

zasíláno do každé OB elektronicky i na další dodané adresy.

Ročník IX.* číslo 9-2019* vychází 1.9.2019